

JAMES MORIER: Hadži Baba z Isfahánu

„Čubčí synové," řekl jim, „kde jsou peníze, které jste ukradli tomuto muži?"

„Nic jsme nevzali," zvolali oni.

„To hned uvidíme," on na to. „Zavolej ferráše!" řekl princ jednomu ze svých důstojníků, „ať vyplácejí ty darebáky na chodidla, dokud těch padesát dukátů nevydají."

Ferrášové se jich hned chopili, a když se nohy viníků ocitly ve vzduchu, zachycené v pevné smyčce, a když na ně dostali několik ran, přiznali se že vzali ty peníze.

***

Naplnil jsem ji dýmku jednou z nejhorších směsí. Vzala ji do úst a hned začala prskat, kuckat a křičet. Tu se mne chopilo pŕluctu chlapů s dlouhými pruty v rukou a povalili mě naznak. Domnělá stařena pak odhodila závoj a já hleděl v tvář samotnému muthesibovi.

„Konečně jsem tě nachytl, ty isfahánský ničemo, co už tak dlouho otravuješ mešhedské obyvatelstvo svými hnusnými míchanicemi. Za to dostaneš tolik ran na chodidla, kolik šáhí jsi vydělal na svém kuřivu. Přineste felek," pravil svým pomocníkům, „a mažte ho, až mu nehty slezou."

Jedna dvě mi vstrčili nohy do obávané smyčky a rány padaly tak hustě, že mi hnedle tančilo před očima deset tisíc muthesibů a deset tisíc babic, zřejmě se radujících z mých muk a posmívajících se tomu, jak se svímám a kroutím. Prosil jsem úpěnlivě svého trýznitele o smilování při duši jeho otce, matky i dědečka- při jeho hlavě- při hlavičce jeho dítěte- při hlavě prince- při Prorokovi- při Alím- a při všech imámech. Proklínal jsem tabák, odříkal jsem se kouření. Útočil jsem na soucit shromážděných diváků, dovolával jsem se svých přátel dervišů, kteří tu stáli a nehnuli pro mne prstem. Zkrátka ječel jsem, křičel, prosil, až jsem docela ztratil cit a vědomí.

***

„Cožpak ty příteli," řekl mi, „ty jsi ještě mladý, musíš ještě mnoho vytrpět, než získáš životní zkušenosti. Nenaříkej si na první bití, ušetří ti nejspíš četné jiné výprasky a naučí tě, abys podruhé lépe poznal muthesiba sebelíp schovaného pod ženským závojem..."

A poněvadž neznali nic teplejšího než oheň(neboť chladu je prý třeba odporovat horkem), rozhodli se jednomyslně že je třeba bolavé místo pálit. K provedení vyvolili kováře, který dovedl zacházet s horkým železem. ten si přinesl pánev s řeřavým uhlím, měch a několik malých rožňů. Posadil se do kouta, rozdmychal oheň a rozžhavl rožníky, když byly do červena, položili mě tváří k zemi a pak nesmírně slavnostně pražili žhavým železem. Všichni, kdo přihlíželi, volali při každém dotknutí nesmírně vážně Chodá šifá mídihed neboli Bůh dává ulehčení. Moji léčitelé se ve své spojené moudrosti rozhodli pálit mě k uctění Proroka a dvanácti imámů na třinácti různých místech. Ačkoliv jsem se, přetrpěv první půli operace, jal chutě řvát bolestí, nepustili mě, dokud celou proceduru náležitě neskončili.

***

...a vešel do lázně. Tady si byly všechny třídy rovny, alespoň napohled, a já si lichotil, že budu obdivován pro svou pěknou postavu, širokou hrud' a štíhlý pás. Zavolať jsem jednoho z delláků (lázeňských sluhů), aby mne obsloužil a provedl na mně všechny možné způsoby masáže,... a aby se připravil k odstraňování chloupků. Zkrátka jsem mu oznámil, že mám v úmyslu podrobit se celé proceduře očisty. Dellák začal s hnětením a vykřikoval obdivem nad mou širokou hrudí, já se choval jako bych byl zvyklý na takovou chválu a pozornost...